

Ціна 3 Ко

№ 1111 (9/1939)
Но професій рукопису.

БЮЛЕТЕНЬ Ч.9.

СПІЛКИ УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ НА СЛОВАЧЧИНІ.

Виходить не періодично.

ЗМІСТ:

I.	Привіт	Стор. I.
2.	Памяті героїв.	" I.
3.	Нам ніхто не поможе, поможімо себі сами. С.З.	" I.
4.	Довомога емігрантам з Карпат- ської України" С.З.	" 3.
5.	Лінів ідаційний комітет для справ втіжачів з Карпатської України.	" 4.
6.	З діяльності Спілки Українських Інженерів на Словаччині.	" 5.
7.	Керуючі органи Спілки.	" 7.
8.	Памяті помершим і поляглим.	" 7.
9.	Нам пишуть.	" 8.
10.	Часові інформації.	" 9.
II.	Листування.	" 10.
I2.	Адреси часописів.	" II.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ВИДАЄ: Спілка Українських Інженерів на Словаччині.

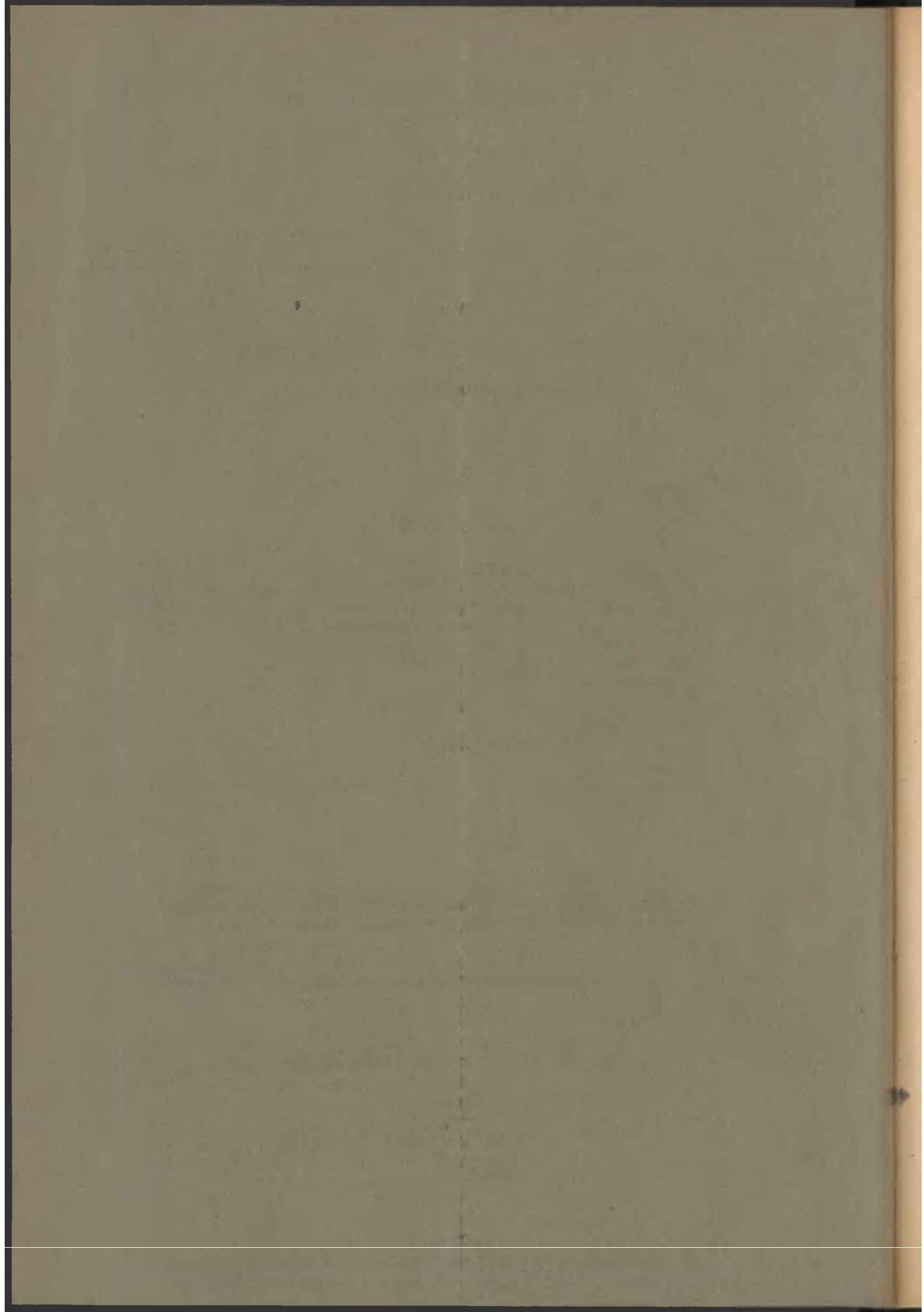
РЕДАГУЄ: Редакційна колегія.

АДРЕСА Спілки та редакції: Братіслава, Тегельна ул.

ч.30, Словенсько, Европа.

/Bratislava, Tehelná ul. čís. 30. Slovensko

Eвропа.

Ціна З Кс.

На правах рукопису.

БЮЛЕТЕНЬ ч. 9.

Спілка Українських Інженерів на Словаччині.

Виходить не періодично.

Братислава.

25. червня 1939.

Осінь року 1938 принесла в Середушій Європи великі політичні зміни. Чехословацька республіка з тих причин пережила зміну державного устрю та перетворилася на Федерацію Чехів Словаків та Уграїнців. В дальному етапі подій, 14.3.1939, повстали самостійні держави: Словаччина та Карпатська Україна.

Молодій Словакській державі, Словакському народові та Словакській владі бажаємо щасливого вільного життя в родині вільних самостійних держав.

Хай живе вільна та незалежна держава Словаків та свобода і воля народів, що її населяють!

ооо

Тим, що полягли за волю і державність Карпатської України-
Тим, що героїчно боронили права і свободи свого народу-
що своєю ідеальною працею, як народні будителі, пробудили народ
Землі без імені, давши історичне і вічне імя Україна - віддаємо честь і славу.

ВІЧНА ПАМЯТЬ ПОЛЯГЛИМ!

ЧЕСТЬ І СЛАВА ЖИВИМ!

xxxxxxxxxx

Братислава, 25. VI. 1939.

"Нам ніхто не поможе-

поможімо собі самі."

Цей черговий бюллетень видаємо після довшої перерви; на це склалися ріжні причини, як внутрішнього, так і зовнішнього характеру в життю Спілки. Шоб перейти до чергового інформування наших членів і не членів, взагалі Українського громадянства, що цікавиться нашим життям - хочемо подати при наймі деякі з тих причин. Не раді оправдання а раді організаційного порядку.

Після виходу бюллетеня ч. 8. в життю Спілки з'явили зміни, що мали вплив на дальше її життя та працю. Багато наших інженерів позбавлено служби в урядах та приватних фірм, тому змушені були пошукувати за працею і там де дістали службу там змушені були зістати жити; другі - змушені були перемінити місце осідку з розказу свого працедавця і знову залишити Братиславу та "оселитися" там де була службова або працівна повинність. Зновуж інші наші к.к. високо оцінюючи працю на Рідних Землях, хочби культурну в можливостях того часу /р.р. 1934-1939/, сами добровільно зреялися значно легшої праці в урядах, вигіднішої платні та вигід міщенського життя в Братиславі чи інших містах та пішли добровільно для служби своєму народові, для тихої скромної, практично національної роботи, без галасу, спокійно, чесно та ідеально як

ті каменярі зачали лупати скалу. І коли земля без імені дістала історичне ім'я УКРАЇНА, то в цьому не малу заслугу мають і наші к.к.інженери, як члени Спілки, так і не члени.

З огляду на ці моменти, життя в Спільноті: організаційне, культурне і громадське підупадали і здавалося, що логичним завершенням життя Спілки мало б припинитися зовсім. Однаке і при цих обставинах праця хоч і в менших розмірах, але провадилася; звязки з членами, з організаціями, установами, особами і тд. трималися без перерви, а на заклики наших організацій харитативного, громадського чи національного характеру завжди Спілка відгукувалася матеріальними можливостями по своїй спроможності. В такому стані знаходилася життя Спілки аж до останніх днів трагедії державності Карпатської України.

Ще в передостанні дні державності Карпатської України де у всьому творилися нові спроможності організаційного життя, Спілка раділа та покладала великі надії на нове, на власній землі у власній державі, організаційне життя фахових сил: інженерів, техників і взагалі інтелектуалів, як конструктивних сил при відбудові нашої державності. Спілка була готова проголосити свою ліквідацію та закликати своїх членів вступити в членство нової єдиної Української інженерської організації в Карпатській Україні, як тільки з'явилася б формально.

Та так не сталося. Сталася чергова трагедія державності Українського народу. Цю трагедію пережила болюче ціла Українська Нація, а ті що працювали особисто у відбудові державності не має слів подати болючість свого почуття. Багато наших К.к.інженерів, членів і не членів Спілки і взагалі всі оборонці державності пережили особисто великі кривди, обиди, не людські катівські знущання та туртури, як від своїх переможців, так і від тих, що підступно і підло готовили цю останню трагедію.

Є і Жертви. Між останнimi є ім'я інженера Миколи Литвицького, абсолювента Української Господарської Академії в Подебрадах, що поклав так багато праці, енергії, організаційного хисту та розуму при відбудові державності Карпатської України. Яктої безимений каменяр віддав своє життя за ідею державності України. Ім'я Його на віки залишиться між нами світлим і чистим. Ті, що мали щастя студіювати з Покійним, мають вправді бути гордими Його іменем та іменем нашої першої високої, техничної і національної школи - Української Господарської Академії в Подебрадах - святынєю нашої національної науки, яку зорганізував покійний, та ідейний патріот, великий громадянин, політик і поет Микита Ю. Шаповал.

Для нас є великою честью згадувати ці імена та імена всіх тих, що полягли за ідею нашої державності.

Сталася трагедія! Болюче, не вимовче почуття! Наші К.к., що віддали життя за Національну Волю, зістали там, між нас ніколи не повернуться! Тіж, що зістали та повернулися здоровими, не стратили ані надії в краще близьке майбутнє свого народу а ні віри в живучість та перемогу, а ні духу та волі в дальнішій праці для своєї Батьківщини, бо тільки сильний духом знає та вірить з переконання, що треба працювати та що: нам ніхто не поможе, як не поможемо собі самі. Під цим гаслом працювала, працює і буде працювати наша фахова організація. Український Інженер, як техник і як супільник, не зрікався не зрікався ніяких праць та йшов сам напереді і вів за собою ним освідомлену масу культурно, технично, господарськи, економично та супільно.

Доказів на це занадто багато, щоб перелічувати, у відродженню і будівництві Карпатської України занадто видимі.

ЧЕСТЬ ТИМ, ШО ГЕРОЇЧНО ТА ІДЕЙНО БОРОЛИСЯ ЗА ДЕРЖАВНІСТЬ,
ВОЛЮ І СОБОРНІСТЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ!

С.З.

-"-

ДОПОМОГА ЕМІГРАНТАМ З КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

"М.Р."

До так скорої і так жахливої трагедії, яка сталася з нашою державою - Карпатською Україною, ніхто не був приготований не тільки з громадянства, але мабуть і з відповідальних наших по літичних і державних провідників. Трагедія стала близкавично. Тож і не дивно, що при героїчній обороні державності Карпат, України стілько впало жертв, як з боку українського, так і по боці тих, що насунулися дикою ордою на нашу землю. Після підрахунку самих Мадярів, впало їх при обсадженню /загарбованню/ Карпатської України поверх 1.200, не рахуючи ранених. На еміграцію пішли всі ті, що не могли зістати там, як патріоти та активні працьовники відродження Землі без імені, або активні оборонці Рідної Землі. Тіж, що не могли рідну Рідну Землю опустити з інших причин, окупантською владою були віддалені відразу, або увязнені і не людським способом биті, мучені або просто після довгих та звірських туртур застрелені.

Так опинилися нові тисячки наших патріотів і патріоток на вигнанні, /де які по друге, або й по третє/ріжного віку і полу ріжних станів та звання; політичного переслідання та віри. Майже всі вони без засобів до прожиття, втративши все. Розбрелися по чужих державах, а деякі ще нині не людські знущання та катування по вязницях. Для частини цих наших емігрантів і Словаччині, зокрема місто Братіслава, стала тимчасово осідком.

Представники нашої влади, завдяки доброзичливості Словачького народу та її влади, як також матеріальній та моральній підтримці Німецької націонал-соціалістичної партії на Словаччині під проводом інженера Кармазіна, посла до Словачського парламента, допомогли нашим потепівшим мешканням та харчами. Першому транспортові емігрантів з Карпатської України, що з'явився в Братіславі, зорганізував поміч наш представник з головою Української колонії. Поміч була дана ношеними одягами, які зібрали серед тутешнього укр. громадянства та одягом новим, який дарували словацькі соціальні установи. Укр. колонія дала також поміч грошу.

Та цієї тимчасової допомоги не досить! Українському громадянству треба прикладти всіх зусиль, щоб цим нашим емігрантам дати допомогу стала і тривалу. Особливої опіки потребують наші діти, студіююча молодь та старі, що не мають ані засобів до прожиття, ані можности до праці чи служби. Потрібна постійна та систематична допомовогова акція. Так собі уявляла допомогу з перших днів /тай тепер тієї думки/ Управа Спілки Укр. раїнських Інженерів в Братіславі, а тому на одному з засідань /протокол ч. 78. 15. IV. 1939./ ухвалили заініціювати громадську допомовогову акцію. З тою метою представники звернулися до відповідних громадських, культурних та політичних діячів про заложення відповідної установи чи організації. Були зложені проекти статуту, регуляміну, плану тд., на жаль порозуміння не знайдено та ініціатива зістала тільки побажанням.

Для Управи Спілки такий не упорядкований та жахливий стан нашої еміграції в Словаччині не міг бути байдужим і на черговому засіданні Управа ухвалила звернутися листом до Українського патріотичного і жертвеного громадянства в Америці з закликом о допомозі, а саму справу допомоги перебрати під власний заряд. Так ПОВСТАЛА АКЦІЯ ДОПОМОГИ ЕМІГРАНТАМ З КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Українське громадянство в Америці та в Європі на наші листи та на чибу і жертвенну підтримку цієї акції редакцію та

організацією "Народна Воля" в Скрептоні /Сполучені штати в Америці/ відбулося грошевими дарами. З поступлених ~~по~~ жертв /подані на іншому місці/ уділена допомога грошима, купівлею одягу, близни та організовано молочну акцію для дітей.

Під цю пору в Братіславі знаходитьсь поважне число старшого громадянства /судді, адвокати, інженери, урядовці, учитель, лікарі т. п./, що не влаштувалися до служби, біля 150 душ студентів зі своїми професорами Торговельної Академії евакуованої з Свалеви, декілько десятків студентів та учнів ріжного типу шкіл, та нарешті діти. Положення всіх наших земляків надзвичайно тяжке.

Управа Спілки не ставить собі завданням уділювати зібрану допомогу тим, що в стані собі забезпечити екзистенцію службою чи працею, але доля молоді, що не має укінченої освіти високої, середньої чи схової низкої не є байдужою, тому знову звертається до жінок попри них жертводавців листовно, а тепер цими рядками звертаємося до всього Українського Громадянства на еміграції цілого світу, як організацій релігійних громад та одиниць організувати акцію допомоги нашій студіючий молоді-емігрантам, оборонцям Української державності. Зголосуйте чи декларуйте нам стипендії та посильте пожертви на цю ціль. *Керуватися*

Управа Спілки буде ~~користуватися~~ волею жертводавців та добром для Української Нації. Ставимо собі за ціль помагати тільки Українцям і просимо тільки Українців. Наше гасло: ніхто нам не поможе, поможім собі сами!

С.З.

ЛІКВІДАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ ДЛЯ СПРАВ ВТІКАЧІВ З КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Ліквідаційний комітет для справ втікачів з Карпат України заснований в Братіславі міністер Карп. України Єлії Речані почально другої половини цієї року 1939 р. коли до головного міста Словаччини з'явилися спільноти поодиноко і в групах втікачі з Карп. України. Дня 21 березня приїхав до Братіслави більший транспорт втікачів, біля 400 осіб, між котрими були члени організації Народної Оборони "Січ", професори і ученики Торговельної Академії у Свалеві та декілько укр. урядовців і приватних осіб, котрі встигли вийти зі західної частини Карп. України на східну Словаччину. При помочі членів Глінкової гвардії /організації подібної до української Сіці/ одержали всі втікачі помешкання та харч.

Велика частина втікачів, робітники та інтелігенти, відіхнули в скорім часі до Німеччини. Для учеників Торговельної Академії вдалося заходами Ліквідаційного комітету уладити школу з гл. відновити науку та забезпечити бодай на найближчий час квартирування та харчі. Ведення Торговельної Академії перебрав знову дир. А. Штефан, б. міністер і предсідник сойму Карп. України. Відносно учеників гімназії пороблено заходи, що до їх приміщення в укр. гімназії в Модранах при ^{NO} Праги, так, що вони захоронять собі шкільний рік 1938/39. А для останніх втікачів старається Ліквідаційний комітет о приміщення на відповідні посади і дотепер вдалося деяким

втінкам приміститися. Великою перевагою при гляданню приміщення є загальна европейська політична непевність.

Нині перебуває в Братиславі, крім професорів і учеників Торговельної Академії, коло 100 українських втінків. Із тою людиною зі всіх верст населення. Із між ними учителі, інженери, лікарі, адвокати, селяни, ученики гімназії, учительської семінарії та інші. Деякі з них є з родинами, інші самі, бо не мали змоги забрати родини. Їхній маєток і дорібок цієго життя остав під Мадярами. Настрій втінків є не веселий, але у кожного є сильна віра в успіх української справи та в ліпшу будущість.

Час від часу приходять дальші втінки, котрих Мадяри виповідають з території Карпатської України. Вони оповідають з доказами про змушення Мадярів та про біду і недостатки, котрі панують нині на Карпатській Україні. Нема праці, /а коли є то дають її робітникам з Мадярщини/, ані нема можливості заробітку. Тому серед населення Карпатської України є велике незадоволення і гнів проти окупантів. І сьогодні технічного мадярського населення Карпатської України є помітне розчарування та невдоволення.

Ліквідаційний комітет держить через своїх референтів зв'язок зі всіма компетентними установами та старається допомочі втінкам в міру своїх сил та можливостей. Секретарем комітету є п. Іван Гопко, б. шкільний інспектор.

Адреса комітету є: Ліквідаційний комітет для справ втінків з Карпатської України, Братислава, Готель "Блага", Словаччина держава.

-ЖМЖ-

З ДІЯЛЬНОСТИ СПІЛКИ УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ НА СЛОВАЧЧИНІ.

За час від виходу останнього бюлетеня Спілки ч. 8.ІІІ. 1935. до появі цього числа, діяльність Спілки почала в слідуючих працях:

I. УПРАВА СПІЛКИ відбула II засідань протоколлярних та полагодила 122 справи. Надійшло спілка, згідно книги вхідних після - 162 справи, відійшло III спілка. Виконано інтервенцій перед урядами, установами та фірмами в справі приміщення, як членів, так і не членів Спілки до служби чи праці в 12 випадках. В тих же справах уділено 28 порад.

II. БІБЛІОТЕКА СПІЛКИ мала до диспозиції понад 700 прімерників книг та журналів з різних галузей. В січні р. 1936 було вислано для заłożення нових бібліотек на Карпатську Україну в двох випадках, а то 51 книга а 22 журнали разом 73 книги. Більш того часу поступили нові книги та журнали, так що під цю пору бібліотека нараховує до 650 журналів з різних галузей. Бібліотека тимчасово належить на Тегельній улиці ч. 30, де й переводиться викопичання книг, журналів та часописів, як також і приймаються пожертви книг та журналів від жертвовавців. Бібліотека відкрита щодня від 16 год. до 17 год. /мимо свят та неділі/.

III. СКАРБНИЦЯ СПІЛКИ за цей період виказує прибутків Кс I. 955.15, а видатків 940.60 Кс. Сальдо на 20.УІ. 1939 виказує I. 014.55 Кс

Пожертви та дари Спілки:

I. 5.XI. 1935 дар Української гімназії в Ржевницях 20 Кс

2.	5.XI.1935	дар Музей визволен.боротьби в Празі	10	Кс
3.	" "	" Дітячий притулок - Падебради	10	"
4.	" "	" Союз Українських пластунів - Прага	10	"
5.	" "	" На памятник Укр. в Йозефові	10	"
6.	25.XI.1936	" Союз Українських пластунів - Прага	10	"
7.	" "	" Українська гімназія - Ржевиці	20	"
8.	6.X. 1938	" На памятник Укр. в Йозефові	20	"
9.	31.X. "	" Музей визвольн.боротьби - Прага	30	"
10.	" "	" Українська гімназія - Модржани	30	"
II.	" "	" На пресовий фонд "Нов.Свободи"	40	"
12.	2.I. 1939	" Карпатська Січ - Хуст	300	"
13.	" "	" Український діточий притулок - Модрж.Іоо	100	"
14.	4.I. "	" Українським та Еілор.студен. - Прага	20	"
15.	" "	" Пресовий фонд "Чова Свобода"	15	"

Разом : 645 "

ДОПОМОГОВИЙ ФОНД. Завдання цього фонду полягає в тому, щоб членам Спілки при скрутному матеріальному становищі уділювати можливості тимчасову чи то короткотермінову /до рока/або довготермінову /більш року/ позичку, або допомоги.

З причин трагедії державності Карпатської України, в Братиславі знаходиться багато емігрантів, котрі не мають засобів до прожиття та опинилися в скрутному положенні. Ці моменти примиусили Спілки поспіти допомогу не тільки на членів, але взагалі на всіх тих емігрантів, що опустили Карпатську Україну не залежно від стану, фаху, віку, територіального походження, політичного переконання та віри. На так велику допомову акцію Управа Спілки не могла діспонувати належними засобами і тому звернулася до Українського патріотичного громадянства в Америці про підтримку на її акції матеріально-пожертвами.

До дня 20 червня 1939 надійшли такі пожертвви:

1.	14.У.1939	Від Т-ва "Соборна Україна" в Нью-Йорку через інж.Ревенка Миколи.	495	Кс
2.	" "	Від Української Ортодоксальної церкви в Нью-Йорку, через Др.Колодинського-пар.	528	"
3.	19.У.1939	Від редакції "Гародна Воля" в Скрантоні через ред.Я.Чижка.	7.000	"
4.	26.У.1939	Від Лугіва Юліана в Бронксіку	1.750	"
5.	27.У.1939	Від Завзятого Івана,Ліяк,Бельгія	70	"
6.	2.ІІ.1939	Від Українського хору в Чікаго через пані М.Муликову	1.360	"
7.	15.ІІ.1939	Від Т-ва Українських Ветеранів в Торонто, через п.Й.А.Конрада	689.50	
8.		Попередніх прибутків до 14.У.1939.	2.399.85	

Всього прибутків до 20.ІІ.1939 14.292.35

Видатків попередніх до 10.ІІ.1939	2.219.20
Допомога емігрантам з Карпатської України видана грошима, купівлєю близні, одягу, взуття та дітям на молоко	II.665 "

Всього видатків до 20.ІІ.1939	13.884.20
Сальдо 20.ІІ.1939	408.15

XXXXXXXXXXXX

КЕРУЮЧІ ОРГАНИ СПІЛКИ:

УПРАВА.

- I. Голова: Мочарний Микита, інж.будівельник.
 2. Заст. голови I: Івантишин Ярослав, інж.лісовик.
 3. " " " II: Федорів Максим, інж.аграном.
 4. Секретар: Зеркаль Сава, інж.агроном.
 5. Скарбник: Сімонович Володимир, інж.хемик.

РЕВІЗІЙНА КОМИСІЯ.

- I. Голова: Гончаренко Юрко, інж.агроном.
2. Член: Дума Роман, інж.гірництва.
3. " Гунько Данило, інж агроном.

ПАМЯТИ

ПОМЕРИИ И ПОУЧЕНИЯ.

Інж. Залевський Болеслав, член фундатор Спілки помер в Нью-Йорку р. 1938.

Інж. Мельничук Антін, дійсний член Спілки, помер в Ліптові.

Св. Мікулаші р. 1937.

Інж. Стебанович Володимир, дійсний член Спілки, помер на Рідній Землі р. 1938.

Активні члени Спілки, чинні громадяни та ширі Українські патріоти зі збросю в руках боролися за ~~всю~~ України в р.р. 1917-1921, відійшли на Вічність не побачивши і не заживши щасливого вільного життя свого Народу, своєї Батьківщини - СОВЕРНОЇ УКРАЇНИ.

Хай їх світла пам'ять живе між нами!

000

Інж. Микола Литвицький, учасник Визвольної боротьби в р.р. 1917-1921, кавалер премії чи полі української кооперації, культурно-громадській і державно-будівничої в загальній праці на Карпатській Україні, поляг геройською смертю у Великому Бичкові від мадярської кулі. Покійний - абсолвент Української Господарської Академії Ч.С.Р., інженер-економіст - працював на Карп. Україні де кілька років, як помічний учитель, потім був звільнений з цієї служби і пробивався життям у великій біді, не кидаючи громадської і кооперативної праці. Його заслugoю повстала в Сільці виробнича коопераціва "Керамік", що своїми і лістецькими, глиняними виробами здобула собі зразу велику популярність. В час будови нашої держави їздив Покійний по селах Карпатської України, де пропагував піддержку своєї держави, організацію народних рад, кооперації і т.д. В останній час працював, як урядовець соціальній установи в Севлюші. Після катастрофи був арештований, катований і бестіяльно забитий.

Разом з ним забили мадяри теж знанного громадського працьовника Дмитра ОСТАПЧУКА, сина відомого нашого громадського і політичного діяча Яцка Остапчука. Покійний

Дмитро ОСТАПЧУК залишив по собі дружину та троє малих дітей, які знаходяться тепер на еміграції без засобів до життя.

Рівночасно згадуємо і десятки сотень наших січовиків, що в очайдушній обороні своєї Рідної Землі перед ворогом - полягли всі головами...

Хай Рідна Земля буде їм пером!

XXXXXX

НАМ ПИШУТЬ.

Лист українського інженера з Німеччини, що поїхав туди на працю:

...Вибачте, що раніш не міг дати знати за себе, бо й сам не зінав, куди нас занесе доля!

Як Ви вже знаєте, ми через Югославію поїхали до Відня, де були цілий тиждень на переходовій станиці, куди прибували ще наші транспорти з Карпатської України через Братиславу. Прибув при мені транспорт із Братислави на чолі з Р. з Перецина й був він ще в однострію січовика-старшини й німці мали перед ним респект! У Відні зібрали транспорт так, що хочуть їхати на працю до Німеччини приблизно 200 людей, в тім числі було нас 7 родин. З Відня нас повезли через Лінц, Лайпциг аж до ..., де родини себто жонатих із жінками й дітьми відокремили, а решту повезли автобусом кудись далі й маємо відомості, що десь "лупають скелі" - а мали ніби-то холостяки, та-кож ми без жінок працювати на автостраді! Нас 7 родин хотіли нараз-же послати на господарську працю й приходили вже і німці вибирати собі, хто любиться.

Ми рішили на господарську роботу не йти, бо не розуміємося, а до того не хотілося йти робити до селян, а почали просити, щоби нам дали роботу десь на якісь фабриці. А нарешті німці самі побачили, що ми не здібні йти на госп. робити й тут же послали нас чоловіків на фабрику, де роблять майже чужинці; много словаків, а вчора приїхав транспорт з Чех, майже 50 людей теж до нашої фабрики. Треба признатися, що робота досить небезпечна /праця з арсеном/ та іншими розчинами, а також є фізично тяжка-праця з мокрими глинами. Почали ми працювати 22. квітня, а у мене руки й ноги ще й досить не звикнуть до праці і страшно болять, мозолів маю вже на кожному пальцеві п'ять; головне робити можна й більше, як 8 годин, отже заробити можна, але довго чоловік не відержить.

Відношення німців є добре, стараються нам допомогти - підшуковали помешкання, а тепер стараються найти роботу й для наших жінок. Я за 10 днів на фабриці заробив 77 марок, стягнуто на насу хворих і друге 7 марок, чистих дістав 70 марок, отже прожити можно...

Уривок з листа січовика з Карпатської України. Січовик, у Іршаві брав участь в боях. Як відомо Іршава впала аж після цілковитого окруження мадярським військом.

... Нас зловили коло Білок. П'ять разів водили нас на розстріл у поле, вкінці розстріляли з нас п'ятьох січовиків-галичан. Там покінчили також з Галасом, молодим учителем з Лози. По великих знущаннях дали нас до табору, де сиділи де сиділи ми. З тижні і перебули велики муки... Зі мною сиділи ще... Чекаємо тепер на зміну всі. Чекають і ті, що продавали Україну за мадярську солонину... Ніхто тут не радується теперішньому положенню...

ЧАСОВІ ІНФОРМАЦІЇ .

xxx Приймаючи дні на Краєвому уряді в Братіславі тільки по вівторках та середах від 9 до 13 год.

xxx Ті, що хотіли набути Словачче державне громадянство на "опочному праві" хай ознайомляться з інформативною брошурою: "Штатне обчанство а опція подля Словенско-Мадярской умлуви од д-р Яна Новака".

xxx За інтересованим подаємо до ~~відомості~~, що при німецько-му конзулаті в Хусті є евакуаційна комісія, яка помогає емігрантам з Карпатської України при евакуації своїх річей. Ми маємо інформації, що при помочі тієї комісії удалось вивезти з Карпатської України свої річі до Словаччини чи Протекторату. Коли хто не може ішати по речі самий, може це зробити за нього уповноважена особа, якій треба виставити уповноваження в двох мовах: в словацькій /або чеській чи німецькій/ і мадярській. В той спосіб багато урятувало остатки свого майна, але майже у всіх випадках одяги, білизна, взуття і дрібні речі розкрадені.

xxx Як можно вивезти з Мадярщини рухомий майсток і як це зробити, про це подано відомості в оголошенню Краєвого уряду в Братіславі під ч. I/691., 23.II.1939. Подано в Країнську "Вістницу" ч 8., 10.III.1939.

xxx Після тих відомостей, що масно в Братіславі існують такі Українські організації:

а/ статутарні: 1. Спілка Українських Інженерів на Словаччині. 2. Українська колонія в Братіславі.

б/ не статутарні: 1. Ліквідаційний Комітет для справ втікачів з Карпатської України /див. окрему статтю/.

xxx Тим, що хотіли дістати службу чи працю на Словаччині - подаємо такі відомості:

а/ Всі ті особи, що мають формальну державну ~~приналежність~~ до Словаччини, мають всі вигляди, щоб бути приняті до служби чи праці. Особливо велика потреба є в технічних силах /інженер і техник/ всіх галузів. Учителі можуть дістатися до церковних шкіл на Пряшівщині і дуже тяжко до шкіл державних.

б/ Особам, що мають державну принадлежність Протекторату, або іншу чи без громадянства, але в подружжі зі словачками-словаками - є теж надія на вламтування, як і попередним /під а/, але тяжче і довше тягнеться приймаюча процедура.

в/ Емігрантам /емігранткам/, що зовсім не мають державної принадлежності, теж можна дістати службу чи працю, але в цьому випадкові треба перебороти тяжкості формальні /це саме відноситься і до б/, ц.т. вимагати дозвіл на: 1. перебування, 2. працю, 3. приняття до служби чи праці.

У всіх випадках процедура з приняттям протягнеться ріжний час, від кілька днів і до кілька місяців. Той хто хотів би приїхати до Братіслави з метою влаштуватися на Словаччині, хай бере в рахубу подані замітки.

Кожний прибуваючий до Братіславі відказаний матеріально тільки на самого себе.

xxx В словацькій пресі пройшла вістка, що всі чужинці, до яких зараховуються і приналежні до Протекторату, мусять мати дозвіл на працю. Цей дозвіл уділює Міністерство внутрішніх справ Словачької держави.

xxx Всіх Впп. Українців-Українок, хто знає будь які відомості про можливість влаштування на службу чи працю наших земляків, просимо повідомити Управу Спілки.
Управа Спілки має зареєстровані безробітні інженери, техники, та робітники всіх фахів, що пошукають служби і праці. Регістрація провадиться і на далі.

Всіх тих, що звертаються до Управи Спілки в справі приємлення до служби чи праці, або в інших справах, мають прикласти на відповідь кореспонденційну картку або поштову марку.

xxx Абсолівентів Української Господірської Академії в Подебрадах, що мають будь які позначення, зроблені мініс. хліборобства, або міністерством закордонних справ Чехословацької Республіки на дипломах виданих Українською Господарською Академією в Подебрадах, просимо подати Управі Спілки той текст повністю в тій мові, якою зроблено. Акцію абсолівентів УГА веде тепер Спілка Україн.Інжен.из Словаччині.

xxx Цей бюллетень дістають члени Спілки даром. Не членів просимо переслати ціну бюллетеня, або даток на пресовий фонд.

xxx Всіх членів Спілки, що знаходяться мimo Братислави просимо подати свою адресу.

xxx Управа Спілки полагоджує всі спільноти справи кожного робочого дня від 15•30 до 17•30 год., крім неділі та свят.

xxx З цим бюллетенем засиласмо поштові складанки якими просимо переслати датки на допомогову акцію з Карпатської України. Кожний даток і той найменший з відчіністю поквітутимо.

Л И С Т У В А Н Н Я .

Редакція "Народна Воля" в Скрантоні, ~~Міс~~ імен жертводавців, що були поміщені в "Народній Волі" не могли вмістити в цьому бюллетені тому, що деякі числа "Н.В." нам зтратилися з читальні. Просимо вислати нам по друге всі ті числа, в яких друковано жертводавців. Посилайте на адресу Спілки. Повний список Вп.п. жертводавців вмістимо в черговому числі бюллетеня. Широ дякуємо. Привіт!

Інж. Зінченко Михайло. Просимо вибачити, що Вам не відповідали, маємо багато праці і турбот. Ваші думки вдячно квітуємо. Просимо посилати. Дякуємо. Привіт!

Інж. інж. Гончар О., Залєсська Е., Безручкова А., Безручко Л., Ревенко І., Кістя А. - Нью-Йорк: За все виконане дякує-

ємо щиро. Просимо й надалі працювати, як дотепер. "Подебрадці" засилають Вам привіт. Більше листом.

Інж. К.А. Нью Йорк. Призвищ та імен допомоговців не можемо подати ані в нашому, ані в інших часописах. Повний список допомоговців подамо тільки жертвославцям листовно. За Ваші інформації і виконані праці щиро дякуємо. Акцію ведемо далі. Наші старші громадяне, студіююча молодь та діти потребують зачленення, турбуємося за це. Привіт!

Інж. І.А. Німеччина. Шоб задоволити Вас і інших, подаємо в іншому місці адреси кількох часописів. Виберіть! Пишіть нам за все. Звязок держить через Спілку. Праці маємо багато, нудьги у нас немаємо. Працюємо не за подяку, але з повинності. Наше га-ло: Ніхто нам не пsmоже, поможімо собі сами! Привіт!

"Подебрадці" Відгукніться де Ви є, робимо перекличку. Тепер не так, як було "колись". Памятайте за студіюючу молодь. Від "Подебрадців" приїйт!

XXXXXXXXXX

До нашої Спілки звертаються люди і просять подати ім'я адреси деяких часописів.

Подаємо:

"Діло" - Львів, Ринок ч. 10, Польща. Шоденник.

"Народня Воля" - 524 Оліве Стрет, Скрантон Ро, У.С.А., виходить два рази на тиждень.

"Живе Слово" - Львів, вул. Міцкевича ч. 7. - місячник.

"Наш Пралор" - Львів, вул. Руська, ч. 18, 3 рази на тиждень.

"Світ Дитини" - " " Зіморовича, ч. 3, дітський журнал.

"Дзвіночок" - " " Руська, ч. 18, " " "

"Громадський Голос" - Львів, вул. Тішевича ч. 7. , тричі на тиждень.

"Українська Воля" - La Líverte Українієнне -двічі на місяць ЗІ. Rue дес Корделіерес, № 136.

§§§§§
§§§
§§

Пошукується л. РАЧОК Ілько, його адресу подати до Братислави, Пріевозька цеста, ч. 23, блок VII, ч. I /Калмаров двор/ Ю. Гончарів-Гончаренко.

Видає: Спілка Українських Інженерів на Словаччині.

Редактує: Редакційна колегія.

Адреса Спілки і редакції: Братислава, Тегельна ул. ч. 30
Словенсько, Европа.

|||||

